

EN HELT PYLON* HØYTTALER

*Som trolig er polsk og betyr «glimrende»

Tekst: Roy Ervin Solstad

I forrige nummer av Stereo+ hadde jeg gleden av å teste Pylon sin lille gulvstående høyttaler, Topaz 20. Allerede den gang varslet importøren at toppmodellen Diamond 28 var på vei nordover fra Polen. Basert på de gode opplevelsene med Topaz, var det ikke fritt for at jeg var spent på hva de polske nykommerne kunne finne på med bedre kabinetter og elementer.

Vanligvis når man skal teste toppmodeller, så kreves det både tykk lommebok, digre forsterkere og dedikerte lytterrom for å få det beste ut av høyttalerne. Ikke slik med Pylon. For det første koster de ikke mer enn 24.000 kroner paret, for det andre klarer de seg fint med en vanlig forsterker med sin følsomhet på 90 desibel, og de er også beregnet for mer eller mindre normale rom, anbefalt fra 25 kvadratmeter og oppover.

Plassering

Rommet mitt er dermed akkurat stort nok, og etter litt prøving på ulike plasseringer, endte jeg opp med å ha høyttalerne omtrent på samme sted som jeg vanligvis har mine Wilson Sophia 3. Det vil si godt ut til sidene, langt fra veggen bak dem og vinklet inn mot lytteposisjon. Avstanden mellom høyttalerne er for øvrig identisk med avstanden fra diskantelementet til ørene mine.

Siden bassrefleksporten er på baksiden, bør nok høyttalerne plasseres litt ut på gulvet. Jeg forsøkte å sette dem nærmere bakveggen, med det resultat at bassen ble mer uller og samtidig litt for oppblåst. Jeg endte også opp med å vinkle høyttalerne rett mot lytteposisjon. Jeg forsøkte litt mindre innvikling først, men synes presisjon og fokus ble langt skarpere med «on-axis»-lytting. Større innvinkling bidrar jo også til at refleksjonene fra sideveggene når ørene dine litt senere. Det gjør at du hører mer direktelyd, i og med at hjernen ikke «grøter» sammen direkte- og reflektert lyd når tiden mellom de to øker. Det burde være å foretrekke.

Det er også verdt å merke seg at høyttalerne kun har et sett med terminaler hver. Det betyr at biwiring eller biamping ikke er mulig. Terminalene tar

for øvrig både spader, bananplugg og avisolerte kabler uten problemer. Selv brukte jeg et par Blue Jeans Cable terminert med spader, og det fungerte utmerket.

Ekte trefiner

Høytalerne er såkalt 2,5-veis, noe som betyr at de to i utgangspunktet identiske SEAS-elementene er satt opp litt forskjellig. Det øverste spiller både mellomtone og bass, mens det nederste kun spiller bass. I tillegg er det selvsagt et diskantelement her også. Det kommer fra Scan Speak.

Sammenlignet med sin lillebror, Topaz 20, er det umulig å komme utenom at byggekvalitet og finish har fått seg en real oppgradering på Diamond-serien. Her er det ekte trefiner i en lekker mørk valnøttfarge på test-eksemplaret. Du får dem også i kirsebær-, svart ask- og wenge-finer i tillegg til høyglansversjoner i både svart og hvitt. Strengt tatt kan høytalerne leveres i nær sagt hvilken farge som helst for en ekstrakostnad.

Selve kabinettet ser fra siden ut som et parallelogram (for de som husker matematikk fra grunnskolen), slik at høytalerne lener seg forsiktig bakover. Det gir et veldig elegant uttrykk, ikke minst siden selve kabinettet nesten ser ut til å sveve noen centimeter over den svarte sokkelen som er adskilt fra kabinettet med en forkrommet innsenkning som går rundt hele høytaleren. Dette er definitivt ikke en høytaler som må gjemmes bort.

Jeg har også forsøkt dem med og uten de medfølgende spikesene, og de låter helt klart best med. Det rydder opp nedover i frekvensene, noe som også bidrar til å gi bedre lyd oppover i mellomtonen. Heldigvis slipper man å ødelegge parketten med de spisse spikes-tuppene, da det leveres med parkettbeskyttere som spikesene skal stå nedi.

Lyden

Pylon oppgir at Diamond 28 spiller flatt ned til 36 hertz. I rommet mitt har det ikke vært noen grunn til å betvile at høytalerne kan spille så dypt – og vel så det. Bassen er faktisk veldig imponerende, enten det dreier seg om den pumpende bassen på «I'm the supervisor» med Infected Mushroom eller den praktfulle bassen på soullåta «Deeper» med Pete Dinklage. Det går så dypt at jeg aldri tar meg i å savne de ekstra hertzene mine egne høytalere er i stand til å gjengi. I tillegg er det bra definisjon og trøkk langt nedover også. Ikke en anemisk stålkontroll, men en slik bass som gir kjøtt på beina til musikken. Jeg tok meg faktisk i å lure på om jeg egentlig trenger noe bedre enn dette, og det fra høytalere som jeg kunne fått sju-åtte par av for samme prisen som mine egne.

Nå skal det nevnes at mine egne går enda dypere, har bedre kontroll, trøkk og definisjon nedover, men tar man prisen med i

SPESIFIKASJONER

- Impedans: 4ohm (minimum 3ohm)
- Frekvensrespons: 36-20 000hz
- Nominell effekt: 120w
- Maks effekt: 250w
- Sensitivitet: 90db
- Dimensjoner: 104 x 19,6 x 37 cm (HxBxD)
- Vekt: 25kg/stk
- Tilbehør: Spikes og magnetiske griller
- Finisher: Valnøtt, kirsebær, wenge, hvit høyglans, sort høyglans, valgfri farge i høyglans (RAL fargekart)

TESTUTSTYR

- Forsterker: T+A PA3000 HV
- CD-spiller/DAC: T+A MP3000HV
- Streamer: Bluesound Node
- Platespiller: Avid Acutus SP
- Tonearm: SME 309
- Pickup: Benz LP
- Platespillerforsterker/riaa-trinn: Avid Pulsare
- Strøm: Egen 16A-kurs med FAT LMC til veggstikk
- Strømrensing: Isotek GII Sigmas, Isotek GII Titan
- Strømkabler: Isotek Synchro, Fat LMC og LessLoss DFPC Signature
- Signalkabler: Blue Jeans Cable LC-1
- Phonokabel: Better Audio Company Tonearm Cable
- Høytalerkabler: Blue Jeans Cable Ten White
- Rack: Solid Tech Rack of Silence Reference 3
- Akustikk: Vicoustic Premium Wave Wood akustikkplater

betraktning, er det ikke jeg som kan le sist. Selv i absolutte termer, er forskjellen ikke så stor når det gjelder bassgjengivelse.

Det er den strengt tatt ikke lenger oppover heller, for Diamond 28 er nemlig en liten diamant (sic..) av en høyttaler. Dog skal det bemerkes at de tar virkelig av når du skrur opp volumet til drøyt 70 desibel. Særlig stemmer låter praktfullt, og frigjør seg totalt fra hifi til musikk. Opplevelsen av å ha artisten i stua er det ingen problemer med å få til med disse Pylon-høyttalerne. Selv plystring (!) låter kanon om du spiller «Isn't She Lovely» med Livingston Taylor.

Høyttalerne er gjemmer ikke unna detaljer og har en klangbalanse som virker å være dønn nøytral. Det fine er at høyttalerne har de samme egenskapene i hele frekvensområdet. Dermed er det ingenting som stikker seg ut verken den ene eller andre veien. Jeg legger heller ikke merke til noen problemer i overgangen mellom de ulike elementene.

Det er også flott å høre hvor lett lyden «slipper» høyttalerne og skaper et stort lydbilde både i dybde og bredde. Presisjonen er også veldig bra, om ikke eksepsjonell. Derimot er de vanskelig ikke å bli imponert over de dynamiske egenskapene disse polske

VI LIKER:

- Design
- Lyd
- Pris

VI LIKER IKKE:

- Kan ikke biwires/biampes

STEREO+ MENER: Knall pris, knall lyd og lekkert design. Hva mer kan man egentlig ønske seg?

høyttalerne fremviser. «Jazz Variants» med O-Zone Percussion Group klemmer skikkelig til, og de mange perkusjonsinstrumentene er det skikkelig smell i.

Nå skal man likevel ikke ta dette som noe argument for at Pylon Diamond 28 er verdens beste høyttaler. Det er de definitivt ikke, men til prisen tror jeg svært mange konkurrenter vil slite alvorlig for å matche denne lyd kvaliteten. At høyttalerne tåler sammenligning selv mot langt dyrere høyttalere sier faktisk det meste. Så får det heller være at da jeg koblet tilbake til mine egne Sophia 3, så fikk jeg enda mer trøkk, enda mer luft, enda bedre detaljnivå og større holografisk presisjon. Jeg står likevel på at jeg kunne klart meg veldig fint med Pylon-høyttalerne.

Konklusjon

Dette er rett og slett en utrolig bra høyttaler til en fantastisk pris.

Pylon Diamond 28

PRIS: Kr. 23.999,-

IMPORTØR: Mala Audio

LINK: www.malaaudio.no